

at han kunde sætte sig endnu bedre ind i den.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis væsentligste, men store Indsats i denne Diskussion er af mere filosofisk Karakter, tør jeg med den Hjerne, der betjener mig paa dette Tidspunkt af Aftenen, kun gøre en ganske enkelt Bemærkning; den vedrører ogsaa Tilregnelighedsspørgsmaalet. Jeg kan ikke forstaa, at man fra juridisk Side, hvor det drejer sig om at skulle bedømme Handlinger af Personer, som alle anerkender ikke er normale, der ikke vil hente det Grundstof for sin Argumentation, som er nødvendigt for at naa til Klarhed over, hvorledes disse Personers Ansvar overhovedet kan bedømmes, fra den eneste Videnskab, som overhovedet kan levere det, nemlig Lægevidenskaben. Det er i mine Øjne en beklagelig Mangel paa Aandsbevægelighed hos en ellers saa livlig og livfuld Aand som det ærede Medlem Hr. Pürschel, at han ogsaa der slutter op i Rækken af Stokjurister.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen gjorde en Bemærkning i Forbindelse med Forholdet mellem Administration og Domstole, en Bemærkning, som jeg ikke fik svaret paa før, idet han spurgte, om mine Udtalelser vedrørende de justitsministerielle Fuldmægtiges Overflyttelse til Domstolene skulde forstås derhen, at jeg mente, Domstolene skulde rekruterer paa en anden Maade. Nej, det mente jeg egentlig ikke, og det Spørgsmaal har efter min Opfattelse kun rent akademisk Interesse, thi saa længe man lønner Dommerne saa lavt, som de er lønnede her i Landet, vil det ikke være muligt udefra i al Almindelighed at faa praktiske Jurister, hvis Værdi som Dommere vilde være større end den, de allerfleste Dommere, der er udgaaet fra Justitsministeriet, besidder.

Ja, jeg har jo haft saa kort Tid at virke i i dette høje Folketing, at jeg ikke rigtig ved, paa hvilken Maade en Minister skal optræde overfor det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem har ved alle de Lejligheder, jeg har haft den Fornøjelse at høre ham, indledet med et eller andet Ord forinden, en Art moralsk Prædiken, i Regelen rettet mod den siddende

Regering. I Dag gik det tilsyneladende ud paa at bebrejde mig, at jeg har slidt hele Sommeren med at faa dette Straffelovforslag færdigt. Jeg kan ikke tage mod den Bebrejdelse. Jeg synes ikke, man skal angribe en Regerings Medlemmer for, at de udfører saa meget Arbejde, som det er dem overkommeligt og muligt, og jeg vil gerne bede det ærede Medlem Hr. Pinstrup, hvis Ord har en saa mægtig Vægt ud over Landet, herfra konstatere, at han ikke har ønsket at rette denne nedtrykkende Bebrejdelse mod mig.

Jeg fandt en indirekte Bekræftelse paa min Forstaaelse af det ærede Medlems Udtalelser som en Bebrejdelse deri, at han i Virkeligheden syntes at betragte denne Straffelov som i det store og hele unødvendig, ja, i det hele nærmest havde den Opfattelse, at hvad der var gjort af Arbejde paa Straffelovens Omraade siden Christian den Femtes Tid, godt kunde have været sparet. Det ærede Medlem talte om den falske Humanitet, der greb om sig og naturligvis ogsaa havde grebet de moderne Kriminalister, som egentlig har Æren for dette Straffelovforslag. Jeg har ikke stødt paa væsentlige Udslag af det, jeg kalder falsk Humanitet, i dette Forslag; det skulde da være ved visse af Sædelighedsparagraferne, Bestemmelserne om Fosterfordrivelse. Men det, at der eksisterer et Begreb, der med Rette kan betegnes som falsk Humanitet, som ogsaa jeg vil betegne som falsk Humanitet, berettiger ikke det ærede Medlem Hr. Pinstrup til at lade, som om der overhovedet ikke er noget berettiget Begreb, der hedder Humanitet. Og det kan nu ikke nytte at nægte, at Samfundsforholdene nu er saaledes, at der er en hel Række af Personer, der kun bliver Forbrydere, og en hel Række af Forbrydelser, der kun begaaes af Personer, fordi de er opdraget og har levet i de uheldige Forhold, som er skabt af eller findes i det nuværende Samfund. Det er saa selvfølgelig, at det heller ikke bør benægtes af det ærede Medlem. Der er en hel Række Forbrydelser, der kun vil blive begaaet paa Grund af Nød, Fattigdom og Elendighed, og altid at give vedkommende selv Skylden for denne Nød, Fattigdom og Elendighed er at stille det hele paa Hovedet.

Jeg er derfor lige saa varm Tilhænger